

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Dies Terta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

hispesi, charitatis, religionis, humilitatis, mortificatiois, caritatis, modestia, patientia, & obedientia studio te impendere velis, & quas occasiones habeas ad illas exercendas.

IV. Quomodo te in mensa gerere? quas recreations, quomodo, & cum quibus usurpare velis.

V. Cui studio te impendere, aut quam alia occupatione sive corporali, sive spirituali tempus, quod tibi ab actionibus reliquis superest, impendere velis, ut contra otium velut omnium malorum originem te potenter tucaris. Quae omnia, cum maturè consideraveris, & quae optima tibi videbuntur, elegeris, id unum superesse existima, ut clavum constantiae, quo oinnia tua decreta & proposita confirmentur, & stabiliantur, adjicias.

III. Tertia occupatio erit sacra iterum lectio, in primis quidem capituli 25. ex lib. 1. de imitatione Christi; deinde vero unius vel plurium paginarum ex alio libro ascetico, quem vel ipse tibi velut proposito scopo convenientissimum legisti, vel ab alio electum acceperisti.

DIES TERTIA.

Tessera.

Redde mihi lætitiam salutaris tui, & Spiritu principali confirma me. Ps. 50.

MEDITATIO I.

DE TRIPLO ZELO SACERDOTIS.

Præludium I. Est, imaginari Apostolos in cœnaculo Ierosolymitano sedentes, & virtute ex alto, id est, Spiritu Sancto in specie ignis apparente instructos; per hunc quippe ignem, qui & fursum flamas ejaculatur, & non in seipso duntaxat calidissimus est, sed alios etiam calefacit, rectè triplex Zelus, gloriae Dei, propriæ & alienæ salutis indicatur.

Præludium II. Est, petere gratiam, ut naturam & motiva hujus Zeli bene cognoscere, & eundem vehementer in corde tuo accedere possis.

Punctum I.

Considera I. Quid sit zelus gloriae divinæ, nempe nihil aliud, quam vehemens desiderium, ut Deus ab hominibus magis

magis & magis semper cognoscatur, per omnia etiam
ametur; cum enim gloria in generis nihil aliud sit, quin
claras cum laude notitia, merito, si gloriam Dei vere del-
deras, optare quoque debes, ut infinita ejus bonitas cogno-
scatur, & quod inde per se sequitur, cognoscentes in qua ad-
miracionem, laudem, amorem rapiantur.

Considera II. Quomodo constitutus debeat esse hic Zelus
quod scilicet tres debeat habere conditions. Et quidem
esse universalis, id est, ad universum vitæ statum, & omnes
ac singulas vitæ actiones se extendens, sicut doctrina &
Pauli observetur. I. Cor. 10. monentis: *Sive manducate*
sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei
facite; Ut in omnibus glorificetur Deus. II. Purissimum
id est, nullam aliam secundariam intentionem cuiusvis
terius boni, puta delectationis, honoris, beatitudinis, admis-
tam habens, quam non propter gloriam divinam ultimam
intentam elicias, hic enim verè locum habet illud S. Ignati:
Minus te: (& gloriam tuam) amat, Domine, quia
prater te (& gloriam tuam) aliquid amat, quod propter
(& gloriam tuam) non amat. III. Liberalissimus, ictus
non simpliciter gloriam Dei, sed majorem semper affectus
atque adeò ea semper media eligens, quæ ad majorem Dei
gloriam sive intensivè per opera majorem difficultatem con-
tinentia, & intensiorem amorem declarantia (qualis latu-
generosius contemptus honorum & voluptatum, nec non
giganima fortitudo inter adversa) sive extensivè, incitans
scilicet, & juvando alios, ut simili modo gloriam Dei qua-
rant, quo modo S. Ignatius omnia ad majorem gloriam oppo-
rari solebat.

Considera III. Motiva, quæ ad majorem Dei gloriam
quærendam impellere te possint. Primum est, quod hinc
iste adeò sit excellens, ut ipse Deus & Christus omnia, que
operari sunt, creationem scilicet & recreationem, seu re-
demptionem humani generis, Angelorum, & totius mundi
non aliam ob causam, quam propter gloriam suam fecerit.
universa enim propter se operatus est Dominus, teste S. Scriptura
prov. 16. & ipse Christus Jo. 8. de se fassus est, se non
propriam, sed Patris cœlestis gloriam quærere; unde merito
de tali intentione exclamans S. Bernardus S. de dilig. Deo.

amator Sanctus, inquit, *Ego castus! o amor dule! Ego suau-*
tu affectio! opéra! Ego defacata intentio voluntatis, eò cer-
ti vesti debet adfector! Ego purior, quo in ea de proprio nabil admix-
itas cognoscitur, quo totum divinum est, quod sentitur; si
sic in quoque effectu, Desificari est. Secundum est, quod infinita beneficia
debet exigant, ut, sicut ille bonum nostrum tam sollicitè qua-
uit, & sic amorem erga nos suum demonstravit; ita nos
quoque amorem mutuum erga ipsum ostendere, atque adeò
bonum ipsius pro viribus procuremus; bonum autem Deus,
qui scipso plenus, bonorum nostrorum non eger, aliud par-
icipare non possit, quam extrinsecum hoc, id est, gloriam
suam: quæ certè singularis est naturæ humanæ dignitas, ut
ad idem bonum Deo tribuendum efficaciter concurrat, quod
huius Dei tam admirandis modis in hac vita procurat, & in
eternum à suis accipiet. Tertium est, quod ex hoc bono,
tusque intentione omnia nostra bona promanent; sicut
tamquam ex eo, quod Deus hoc sibi bonum, id est, gloriam
suam velit, nobis & naturam, & gratiam & gloriam suam
communicat; ita nos ex eo, quod ei bonum hoc volumus,
bona omnia necessaria naturæ & gratiæ, & gloriæ efficacitez
comparamus, et si de nobis non cogitemus. Vide ergo, quam
efficacia sint hæc motiva, & quomodo tu deinceps excitare
in te ardenterissimum divinæ gloriæ Zelum velis. Colle-
gulum ad Christum.

Punctum II.

Considera I. Quid secundus Zelus, propriæ scilicet sa-
latis à te requirat, nempe ut omne verum malum, quale est
unicum & solum peccatum à te efficaciter avertas; & omne
verum bonum, quale est sola & unica virtus Deum velut
summum bonum possidens, pari efficacia & sollicitudine
tibi proctures, uti Psalmista ps. 33. indicavit dicens: Quis
est homo, qui vult seitam, diligat dies videre bonos & declina-
a malo, Ego fac bonum.

Considera II. Quales conditiones requirat hic Zelus,
videlicet sequentes tres. I. Ut sit appetitivus, id est, suam
salutem omni alienæ præferens; quid enim prodest homini,
si universum mundum lucretur, anima vero sua detrimen-
tum patiatur, inquit Christus Matt. 16. II. Ut sit pru-
dens,

dens, id est, apta media ad finem sibi propositum eligere, mercatorum more, qui varias industrias excogitant, adibentque, ad merces & lucra optima facienda. III. Ut de efficax, non in puris desiderijs consistens, sed manam open admovens, illudque Siracidis Eccl. c. 9. temper in mente habens: *Quodcumque potest facere manus tua, instant ipso rare.*

Considera III. Quam ob causam hunc Zelum special studio in te suscitare debebas, nempe quia animam tuam uncam habes, atque adeo si hanc perdas, omnia perdidi, & miser, & miserabilis es. Hinc Ecclesiasticus tam sollicitus monet c. 30. *Miserere anima tua placens Deo;* & S. David ps. 118. fassus est: *anima mea in manibus meis semper,* ut bene notat S. Bernardus, *sicut,* quod in manibus tenemus, non facile oblivisci, sic nunquam oblivisci debemus negotiorum animarum nostrarum, *& illa cura uigeat prae-*liter in cordibus nostris. Vide ergo, quomodo hunc Zelum haec tenus moveris, aut deinceps saltem excitare velis, memorandum D. Eucherij in epist. parvæ sententiam in mente semper habens: *Prima apud nos cura, qua prima habetur, obtineat summum, que sibi sollicitudinis partes salvi, que sunt, vendicet; hac nos occupet in praesidium ac tutelam suam non planè prima, sed sola. Omnia cincta est studio, quo precedit omnia.* Colloquium ad B. Virginem.

Punctum III.

Considera I. Quid tertius Zelus salutis alienæ à te exigit, scilicet ut eandem sicut tuam procures, atque adeo pariter ad peccatorum fugam, & bonorum operum seu virtutum exercitium alios quoque impellas euræ tuæ commissos; hoc enim mandatum illud Dei: *Diliges proximum tuum, sicut te ipsum:*

Considera II. Quas conditiones à te hunc Zelus tuus exigit, videlicet sequentes tres. I. Ut sit *Ordinatus*, id est, in Ordo, quem Deus in servando proximo observari voluit, diligenter observetur; nempe ut non alia ex causa, quam propter Deum diligatur; nec ita salutis alienæ cura suscipiantur propria detrimentum accipiat. II. Ut *Universalis* sit, id est, ad pauperes & quæ ac divites, deformes & quæ ac formo-

for nobiles æquæ ac ignobiles se extendens, cùm imago ac voluntas Dei ad talē dilectionem impellens in omnibus æqualiter eluceat. III. Ut suavis & mansuetus sit; sic enim Christus Matt. 11. docuit dicens: Discite à me, quia nūs sum, & humilis corde, & invenerit requiem animam vestrā, non proprijs duntaxat, sed alienis etiam curæ vestræ commissis, nam ut S. Chrysostomus ho. de mansuet. nclē dixit, nihil ita conciliat Domino Familiares, ut quod videant illum tranquillū se offerre ac mansuetudine jucundum, nam & talem majoris faciunt, habentque pro Patre & non Domino. Gratus est & identibus, gratus & his, quibus tantum nomine notus est. Neque facile ullum invenies, qui audiens laudans hominem mansuetum, illum & videre, & oculis non desideret, & non habeat in aliquanta lucis parte, ejus maius amicitia posse frui.

Confidera III. Quibus motiis excitare hunc Zelum debes, videlicet I. exemplo Christi in hunc mundum descendens, ut animarum salutem quæreret, sūoque exemplo ad similem Zelum accederet. Hinc tibi pariter, ac S. Petro olim dixerat, dicit: Si diligis me, pascere oves meas. II. Dignitate animalium: nam, ut S. Gregorius Nyssenus ait hom. 4. in Eccl. qui humanam novit naturam, nec totum quidem mundum dixit satis justum pretium, quod detur pro anima hominis; hinc alter S. Gregorius, Magnu s' videlicet I. 1. hom. 12. in Ezech. ait, Nullum omnipotenti Deo tale esse sacrificium, quale est Zelus animalium S. Chrysostomus vero ho. 3. in 1. Corinth. etsi, inquit, immensas pecunias pauperibus eroges, plus tamen efficeris, si unam converteris animam. III. Propriæ salutis studio: ad quam certius & abundantius obtinendam efficacissimum medium est hic Zelus, nam, ut S. Chrysostomus sapienter pronunciavit ho. 3. super Gen. hoc nostra salutis argumentum erit, & occasio, si non solùm pro nobis ipsis solliciti, sed & proximo utiles fuerimus, ipsum ad viam veritatis manuducentes. Inò non communis duntaxat, sed magnæ etiam gloriæ argumentum est hunc Zelum, Christus ipse Matt. 5. testatus est, dum dixit: Quis fecerit, & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum. Vide ergo, quomodo per hæc motiva hunc quoque Zelum in te excitare, & constanter fovere velis. Colloquium ad Christum.

MEDI-

MEDITATIO II.

DE MEDIIS AD SACERDOTIS OFFICIVM RITE OBEVNDVM NECES. SARIIS.

Præludium I. Est, imaginari, te coram Christo in omni constitutum, &c., ut media tibi ad vocationis executionem necessaria suggeste dignetur, rogantem, loricam seu triplex circa pectus accipere, quo contra omnia impedita, quæ te à dicta executione impedire possunt, efficaciter moveas.

Præludium II. Est, petere gratiam, ut talia remedia de cognoscere, & constanter adhibere valcas.

Punctum I.

Considera I. Quod sit primum medium ad Sacerdotis officium ritè obeundum, scilicet studium orationis canitum, quod in tribus potissimum occasionibus ostendit debet. I. In Exercitijs spiritualibus quotidianis, puta SS. Missæ sacrificio, officio divino, lectione spirituali, Examini conscientiæ &c. cum omni diligentia obeundis. II. In cursu ad Deum, quando vel negotium aliquod suscipiens vel aliquid pro se, alijsve impetrandum; vel periculum aliquod vel tribulatio superanda est. III. In reliquis situationibus, ut scilicet & in his mentem ad Deum attollens, easque ad Deum referre asuescat, quam quidem consuetudinem S. Ignatius hominibus piè occupatis magis expedient & necessariam dicebat esse, idéoque vehementer suis exercitijs commendabat.

Considera II. Quām necessarium sit hoc medium obtriplicem causam. I. Ut gratiam pro functionibus necessariis obtineat, cùm omne datum optimum & donum perfectionis defusum sit descendens à Patre luminum, teste S. Jacobo, & deoque, ut rectè S. Augustinus I. 4. de doctr. Christ. c. 1. dixit, munus suum ut præstet, magis sit opus orationis quam Oratoris facultate. II. Ut efficaciam obtineat suis functionibus, cùm ipse quidem plantare & rigare possit, incrementum autem dare solius Dei sit; unde præclare S. Bernardus

¶ 101. nunc autem, inquit, manent tria haec, verbum, exemplum, oratio, major autem horum oratio, ea namque operi loci efficaciam & gratiam promeretur. III. Ob propriam consolationem, ut scilicet in se experiatur, quod Christus Matt. 11. dixit: *Venite ad me omnes, qui laboratis, et invenietis me, et ego reficiam vos;* ideoque & ipse cum David. ps. 118. dicere possit: *Os meum aperius, et atraxi jutum.*

Considera III. Quād efficaces sunt hæ rationes, quād quædeò meritò impellere te debeant, ad continuum orationis studiuin modo suprà dicto exercendum; cùm verè Sacerdoti convenire videatur illud S. Augustini ho. 40. recte vixit vivere (& Sacerdotis officium exercere) qui recte monitorare. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quod secundum medium ad finem supra dictum meritò mortificationis studium continuum censeatur in eo præcipue consistens, ut omnem in primis inordinatam concupiscentiam cuiuscunque rei inordinatae sollicitudine deviterit (quæ mortificatio interna vocatur) & ipsam etiam carnem jejunijs, cilicijs, flagellis aliisque similibus afflictitudibus sponte suscepit, aut à Deo immisis castiget, quæ mortificatio externa appellatur.

Considera II. Quod & hoc medium triplicem ob causam summopere sit necessarium Sacerdoti. I. Ut fructuose munere suo fungatur; cùm, sicut palmes non bene putatus pauprum fructificat, ita Sacerdos quoque non bene mortificatus exiguum fructum afferat; unde meritò Christus Luc. 14. dicit Apostolis: *Qui non renuntiat omnibus, non potest meus esse discipulus.* Et S. Paulus ad Galat. 5. pronuntiavit: *Quæ Christi sunt (id est, eidem tanquam vitiæ uniti) carnem suam crucifixerunt cum concupiscentijs suis.* II. Ut secundum fungatur, suo munere; cùm in medio civitatum, natione prava, fera ille (id est passionis animi) multò plus habeant ad delinquendum, exorbitandumque ab equo nutriri vixit, ut S. Chrysostomus l. de Sacerd. ostendit, atque adeò freno mortificationis vehementer opus habeant. III. Ut libere eodem munere fungatur, cùm nemo alium efficaciter

Infrud. VIII.

LI

corri-

corrigere & curare possit, nisi ipse à vitijs & inordinatis co-
cupiscentijs sit liber, sed merito commune illud adju-
Medice, curate ipsum: audire debeat.

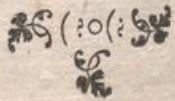
Considera III. Quām & hæ rationes efficaces admodum
sint ad mortificationis studium continuum tibi persuade-
dum; & quomodo tu hactenus illud suscepis, & suscep-
teinceps velis. Colloquium ad B. Virginem.

Puuclum III.

Considera I. Quòd tertium medium ad Sacerdotiū
eum ritè obeundum merito studium humilitatis perpetua
reputetur; quæ humilitas in eo consistit ut verè exanimi
despiciat, & serviuī iautilem, id est, ex se nihil efficien-
tentem existimet; atque ab alijs etiam despici potius, an-
jurijs magis affici, quām honorari cupiat, sive Comit
Redemptori suo similior evadat; nihil autem unquam glo-
riæ de quoquaque opere & effectu adscribat, sed illud Domi-
dicum semper in mente habeat: non nobis, Domine, nos no-
bis, sed nomini tuo da gloriam.

Considera II. Quām multi & præclari fructus per los
humilitatis studium tibi obventuri sint, nam I. ad officia
& functiones tuas optimè te disponet, cum humilia & con-
temptibilia eligere soleat Deus, ut confundat fontia. Mirè te roborabit adversus respectus humanos, qui non
dicē impedient fructuum animarum, cùm ut si dictum
cum S. Paulo ad Gal. 1. Si hominibus placerem, Christiforū
non essem. III. Post functiones potenter te contra vim
gloriam defendet; uti satis clarè S. Augustinus insinuat
dum dixit: nisi humilitas omnia, quacunque beneficia
Et præcesserit, Et comitetur, Et subsecuta fuerit, iam mo-
de facto aliquo bono gaudentibus totum de manu extor-
superbia.

Considera III. Quām pretiosi sint hi fructus, digni-
ut propter eos singulare hujus virtutis desiderium, studia-
que suscipias; & quomodo id suscipere velis. Colloquium
ad Christum,

OCCUPATIONES.

Relique Diei.

I. Præter assignatas duas meditationes, tres alias occupationes suscipes, quarum prima est, ut consideres, quomodo erga varias Personas te gerere debeas.

Et I. quidem erga superiores tuos, puta Episcopum, Vicarium generalem, Decanum tuum, quibus merito sumam reverentiam, ut Dei Vicarijs: charitatem ingenuam, ut Patribus Spiritualibus: & obedientiam promptissimam, ut optimis Pastoribus debes.

II. Erga Parochianos tuos, quos amore universalis amplexi (id est, pauperum & quæ ac ignobilium, quam divinum & nobilium curam æqualem gerere) Zelo prudente (id est, ad finem intentum, nempe lucrum animarum, idoneo) Miserere (videlicet verbum Dei prædicare, Sacrauenta administrare, & in rebus ad fidem & statum pertinentibus instruere) & vitâ deniq; exemplari edificare, seu ad perfectiōnem Christianam excitare debes.

III. Erga Domesticos, quibus necessaria alimenta subministrare, onera servitij moderatè imponere, errores suaviter corrigerre, & debitam mercedem fideliter solvere oportet.

IV. Erga Cícos, aliosque non subjectos, cum quibus oportet pacificè vivere; (id est, nullum quacunque ratione ledere) promptè, ubi necessitas aut charitas exigit, subvenire & honorem cuiusque statui convenientem exhibere.

V. Erga Hospites & peregrinos, quos benevolè excipere, liberaliter tractare, & jucundè cum ijs conversari debes.

VI. Erga Pauperes, quos suaviter alloqui, ijsdem sincerū compati, & pro modulo subvenire decet.

VII. Erga Defunctos, quibus crebram recordationē, teneram commiserationem, celerem & copiosam subventionem impendere debes. Vide ergo, quomodo hæc omnia lastenus præstiteris, & præstare deinceps velis.

II. Secunda occupatio consistet in specialibus officijs seu functioniib; ad Proximum pertinentibus considerandis, quomodo scilicet rite & fructuose obiri debeant.

I. Itaque considera, quid in SS. Eucharistia, Sacramento illo pretioso, admirando, salutifero, & omni suavitate repleto, in

to, in quo Christus Dominus divitias sui amoris erga homines effudit, memoriam faciens suorum mirabilium, ut Cœlum Tridentinum less. 13. c. 2. loquitur, administrare observare debeas, videlicet, ut I. illud in Ecclesia concenter & decenter affervari cures. II. Ut Fidelibus rite spositis promptè & reverenter illud ministres. III. Ut dignis ejusdem participationem constanter deneges; que in finem memorandam S. Chrysostomi ho. 88. in illa sententiam in mente habeas, quâ sic loquitur: *Ad vos nigrantes, sermonem convertere necessarium est, ut nesciū studio hac dona distributias: non parva etenim in nobis vobis ultio, si quemquam ullius culpa consciū, hinc mensa participem esse concedatis: sanguis ejus de me vestris exquireretur.* Sive quis Dux militis sit sive Praefectus sive Princeps diadematē coronatus, indignē autem accessus prohibe, maiorem illo potestatē habes. Propterea hoc in talia insignivit honore, ut talia discernatis: haec vestigata, hac securitas, hac omnis corona, non ut ahaec splendida tunicam circumeatis induit.

II. Quid in Sacramento Baptismi observari oportet? videlicet I. Ut quoniam hoc Sacramentum est janua ad Eificiam, ipsāmque æternam vitam, nullus infans aut adolescentia absque hoc Sacramento decedere ex hac vita finatur. II. Ceremonia in Rituali præscriptæ accurate observentur; & necessitas aliud suadeat. III. Ut Parochiani, ac praeterea obstetrices tam de necessitate hujus Sacramenti, quam minime illud administrandi bene informentur, id est in concubinis occasio sumatur talia explicandi.

III. Quid in administratioñ Sacramenti Pœnitentia observare debeas; videlicet ut I. memineris te iudicis officiū in hoc Sacramento exercere, atque adeo studiosè procures, ut omnina, quæ ad legitimam absolutionem, sive ex parte Confessarij, sive ex parte pœnitentis requiruntur, accurate præparatur. 2. Ut Medicum quoque Pœnitentis esse te memineris, id est, peccata tollere, sed salutaria etiā contra relapsum remedia prescribas, &c. Doctorem etiam pœnitentis esse te memineris; id est, quæ in ijs, quæ ad Sacramentum hoc ritè suscipiendum pertinent, in alijs capitibus ad statum cuiusque spectantibus soliter instruere illum studias.

IV. Q.

erga hunc ut
unum, ut Co
ministratur
sa commu
bus rite
III. U
eges; ca
88. in lu
d' Vos, n
ft, ut nu
nim na
sum, ho
de man
e Praef
em acci
ea Gas In
Gestra
it aben
portem
ua ad Eu
aut addi
tur. M
cvenn
ac prae
uam ma
in conc
ntiz ob
ficiū in h
s, ux on
te Conci
re pizze
semiliens
ata tolle
ihas. p
cōque car
periment
bus solut
y. Qd

IV. Quid in Sacramento extremæ Unctionis observare debet, videlicet 1. Ut, quantum erit in te, neminem adulterum & capacem sine hoc Sacramento discedere finas; nam, sapienter Episcopus Tritatiensis in directo Eccl. disc. ait, non magis languescit humana infirmitatis virtus, & unusquisque moriens ad ignotas sibi futuri sæculi vias ingredientur, ob peccatorum suorum conscientiam, & abysrum iudiciorum Dei magis timet, magisque horret, eò magis sollicitus debet Pastorum & Sacerdotum charitas, ut Christianus quilibet in extremo illo agone contra omnes satanæ insulcus bene armatus sit, & in spem misericordiæ divinæ bene erectus. 2. Ut non essentialia duntaxat hujus Sacramenti, sed ipsos etiam ritus in Rituali præscriptos studiosè observes. 3. Ut de utilitate hujus Sacramenti bene Fideles eloreas, vanâmque illam persuasionem, quâ persuadent sibi, perceptionem hujus Sacramenti esse accelerationem ad mortem, efficaciter eripere studeas.

V. Quid in Sacramento Matrimonij administrando sit observandum, scilicet 1. Ut, quò plures ob pravitatem hominum irrepserunt abusus, eò diligentior cura adhibeatur, un omnia, quæ sive Sacri Canones, sive Ritualia circa hoc Sacramentum præscribunt, accurate observentur. 2. Ut diligenter Parochianos tuos instruas, quâ intentione, reverentia, ac puritate hoc Sacramentum suscipere debeant. 3. Ut, ubi causus matrimonialis occurrerint, diligenter eos examinas, nec tibi soli fidens, alios etiam in consilium advokes.

VI. Quid in Verbi divini predicatione observandum sit, videlicet 1. Ut materia sit selecta, & auditoribus bene accommodata. 2. Ut ipsa quoque dispositio & elocutio non obiter & perfundoriet, sed magno studio & labore perfecta, ne aliqui, sicut sine labore ascendis Cathedram, ita fine honore descendas. 3. Ut finis præcipuus Concionis, qui est doce te & move te, ob oculos semper habeatur, atque adeò ad undem acquirendum omnes vires convertantur, & ipse etiam populus modum utiliter audiendi verbum divinum doceatur.

VII. Quid in Catechesi tradenda observandum sit, vide licet, I. Ut hoc munus unum ex præcipuis esse tibi persuatas, id est diebus præscriptis magnâ cum diligentia &

alacritate obreas. 2. Ut varios modos excogites, quibus et
et in Catecheticae instillari & inculcati possint. 3. Ut in
ipsis etiam Concionibus apud Rusticos, vel alios plebeis
habendis nonnunquam doctrinas ejusmodi Catecheticae
immisceas, atque ad illas liberis instillandas parentes ho-
teris.

VIII. *Quid in Ebororum visitatione observandum sit,*
delicet I. Ut diligenter, cum charitas aut necessitas fuder-
viscentur. 2. Ut ad dolores & molestias infirmitatis quo-
animi tolerandas efficaciter excitentur. 3. Ut ad Sacra-
torum susceptionem, aliisque officia ad mortis articulam
pertinentia ritè & alacriter praestanda disponantur.

IX. Denique, quid in conversatione privata cum homi-
bus sanis observandum sit, scilicet 1. Utrara sit, ne cum in
multiloquio non desit peccatum, experiaris, quod nonne
conquestus est: *Quoties inter homines fuisti, minor humi-
redij.* 2. Ut sanata sit, id est, bono fine suscepta, & ad san-
tatem vitae persuadendam, remotè saltem ordinata. 3. Si
sit suavis simul & gravis, hæc enim & gratam præcavens
& efficacem faciunt conversationem.

III. Tertia tandem occupatio iterum lectio spirituali-
erit, tum libri ascetici præscripti; tum ex libello de imita-
tione cap. 10. l. 4. ut ex illius lectione ad sacrum quoddam
deinceps legendum accendaris. Proderit etiam pro comi-
de hujus recollectionis triduanæ breviter se reflectere, an
compendium quasi redigere potiora proposita & decreta
quæ fecisti hoc triduo, & pro ijsdem debitas Deo grates per-
solvere, ac gratiam ad eorum executionem necessariam effi-
gitare.

TERTIUM EXEMPLAR TRIDUANÆ RECOLLECTIONIS

Pro ijs, qui post curam Animarum aliquamdiu exerci-
tam recolligere se desiderant.

Quantopere hæc recollectione necessaria sic ijs, qui cum
Animarum suscepserunt, Servator ipse Marc. 6, indicat
vit, dum ad Apostolos suos velut primos Pastores animarum
dixit: *Venite seorsum in desertum locum, & requiesca-*

pausa